

Kesäkuussa Metsästettiin sana-aarteita Lasten Yliopiston sanataidekurssilla. VäriVarjoTeatteria, tarinoita, loitsuja ja muutamia muitakin lohkaisuja loihdittiin esiin kesäpäivien iloksi...

Olipa kerran kukka, joka meni kuntosaliiin. Kun kukka sanoi kuntosalilla: ”Rapu-raa-raa, kumma juttu”, hän pääsi kummitusmaahan. Kukka löysi kuntosalilta nenäliinapaketin, joka oli naamioitu valokatkaisiin. Kukka painoi sitä, ja valot syttyivät kummitusmaahan. Siellä oli keltainen ovi, joka oli aukki. Kukka meni siitä sisään, siellä oli ypö-pimeetä. Kukka näki valkoisia tuoleja. Kun niille istuu, salaovi aukeaa. Kukka istui valkoiselle tuolille - ja taas aukesi salaovi. Siellä oli vieläkin ypöpimeää. Salaoven edessä oli oksia, eikä kukka meinannut päästä oksien läpi. Mutta moottorisahahaamu Lauri Kettunen ilmestyi huoneesta ja katkoivat oksat. Oksien takana oli neljä tietä ja kellon tikitystä. Kukka näki ilmoituksen, ison kellon ja porraskäytävän, josta pääsee Tylypahkaan. Kukka näki Tylypahkassa ison peilin, josta kukka pääsi takaisin kuntosalille.

Tarinan kertoivat Sana-aarten metsästäjät
Lasten Yliopiston kesäkurssilla Kuopiossa 4.6.2012

Sana-aartenmetsästäjät loihtivat loitsuja eri tilanteisiin:

Aadan

SATEEN PALAUTUSLOITSU

Sade,
sade
suhise!

Sade,
sade
suhise!

Sade,
sade
suhise!

SIU SAU SUU!

Martan loitsu

SALATUNNELIN AVAAMISEEN

Vuori

vyöry

viivan

viereen

Vuori

vyöry

viivan

viereen

Vuori

vyöry

viivan

viereen

VALLAT-VAA!

Siirin

MYRSKYLOITSU

Myrsky
myllerrä
minulle!

Myrsky
myllerrä
minulle!

Myrsky
myllerrä
minulle!

MURRRRRRRRRRRRR!

Emmin

PÖPÖNAUHAN LIKUTTAMISLOITSU

Hölkää

huokaise

haista pippuria

Hölkää

huokaise

haista pippuria

Hölkää

huokaise

haista pippuria

HIRMUTUSHÖRÖ!

Sana-aarten metsästäjien

SEIKKAILULOITSU

Etelä,

eriskummallinen etana

elefantti

elekieli

EELE FEELE!

Sana-aartenmetsästäjät loivat omat VäriVarjoTeatteri-maailmansa ja kertoivat niiden asukkaista...

TUULIN AURINKOMAA

Olipa kerran Aurinkomaa, jossa asui susi, varsin suurihampainen kissa sekä kameleontti, joka vaihtoi väriä yhtenänsä. Aurinkomaassa asui myös sangen äreä jättiläisetana, joka ei voinut jättiläisyydestään liikkua, joten se määräsi suden, kissan ja kameleontin tuomaan hänelle ruokaa.

Susi: Ärrrhhh! Miksi meidän pitäisi?

Etana: Haluatko, että syön teidät?

Susi, kissa ja kameleontti: Uiiiiiiik!

Ja niin he aloittivat jokapäiväisen ruoanhaun etanalle.

Eräänä aamuna tapahtui jotakin todella ihmeellistä: tuli täydellinen kahden auringon pimennys. Ja etana ei nähnyt minne kaverukset menivät, joten se luuli saavansa ne suuhunsa. Mutta etana olikin syönyt molemmat auringot.

Etana: Siitäs saitte, kun ette uskoneet minua!

Susi, kissa ja kameleontti: Hih!

Etana: Suuni palaa! Urggh! Wiiiiiooooouuuu!

Etana kutistui äkisti niin pieneksi, ettei tarkkanäköinen kissakaan nähnyt sitä.

Kissa: Jihuu! Leikitään!

Kameleontti: Jipii! Joo!

Susi: Jupiduppiduu! Heitellään lumipalloja!

Kun kaverukset heittelivät lumipalloja, yksi niistä lensi kauas, kauemmaksi ja kauemmaksi! POKS! Iso keltainen pallo oli jäänyt jostain ihmeen syystä kiinni avaruuteen ja siitä tulikin uusi aurinko.

Etanasta tuli normaalin kokoinen, se ei enää ollut jättiläinen.

Ja kaikista neljästä tuli hyvät ystävät.

LOPPU.

HELMIN OMENAPIIRAKKAVUORISTO

Olipa kerran Omenapiirakkavuoristo.

Siellä asui lohikäärmeitä.

Yleensä lohikäärmeet lentelivät ja söivät omenapiirakkaa. Mutta eräänä päivänä avaruusolio hyökkäsi Omenapiirakkavuoristoon

päärynäpolttoainekäyttöisellä ufolla, koska halusi syödä omenapiirakkaa.

Kun se pääsi omenapiirakkaan, omenapiirakka räjähti.

Omenat lensivät taivaan tuuliin. Ja avaruusolio tiputti kaikki päärynät ja lensi takaisin avaruuteen.

Ufon jälkeen oli vain piirakkapohja ja paljon päärynää.

Siitä päivästä lähtien lohikäärmeet eivät syöneet enää omenaa vaan päärynää.

Sen pituinen se.